

LES MONGES I ELS CONILLS

Vet aquí que una vegada hi havia un convent on un grup de monges criava tota mena d'animals. Els conills eren els més nombrosos i sempre tenien gresca, així que els tenien una mica apartats. Cada setmana els conills s'escapaven i anaven fins a la porta del Carme, molt a prop del Museu Pablo Serrano.

Un dia d'aquells que se'n van escapa, les monges van sortir a buscar-los, com sempre, però aquesta vegada no els trobaven. Al principi van pensar que s'havien amagat, així que després de rondar amunt i a baix, van tornar al convent.

L'endemà la monja més petita va sortir decidida a trobar-los, i tant que es va esforçar va arribar a una granja plena de conills a vessar, però aquells no eren els seus. Així que va tornar cap al convent, i quan estava prop del museu va veure una cosa molt sospitosa. Els restauradors del museu estaven traient escultures mossegades, així que la monja va entrar al museu i li va preguntar al guàrdia del museu si havia vist uns conills, però li va dir que no. Aquesta resposta no li va agradar i no es va donar per vençuda, així que va decidir investigar i donar un tomb. Quan va veure que hi havia un forat, es va embotir i va començar a trobar boletes de caca de conill.

La monja va avançar pel túnel i va trobar als conills menjant les obres més importants, però no es podia creure que ells sols havien agafat aquelles escultures tan grans. De totes maneres els va enviar cap al convent renyant-los pel que havien fet.

Mentrestant, la monja es va quedar recorrent el museu, buscant pistes de com podien haver fet allò, quan es va trobar a una altra monja agafant les obres i ficant-les al costat del forat. La monja petita li va preguntar per què ho havia fet, i li va contestar que així no haurien de cuidar mai més als conills que feien tanta gresca.